

Dosar nr. 1009/36/2009

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA COMERCIALĂ, MARITIMĂ ȘI FLUVIALĂ,
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR.433/CA

Ședința publică din data de 14 octombrie 2009

Completul compus din:

Președinte - Adriana Gherasim

Grefier - Iuliana Păun

S-a luat în examinare acțiunea în contencios-administrativ promovată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** – cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâțul **LEARCIU STERE** – domiciliat în București, str. [REDACTED] și intervenientul în interesul accesoriu reclamantului **ENE NICANOR GEORGE** – cu domiciliul în București, șos. [REDACTED] și intervenientul în interes propriu **BRÂNZAN CONSTANTIN** – domiciliat în București, [REDACTED] și cu domiciliul ales la SCA Vilău&Mitel situat în București, sector 1, Calea Griviței nr.143, mezanin, având ca obiect anulare act administrativ – acțiune în constatare.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de 07 octombrie 2009 și au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării din acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea asupra cauzei la data de 14 octombrie 2009 când s-a pronunțat prin prezenta hotărâre.

C U R T E A

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față:

Prin cererea înregistrată sub nr. 38433/3/19.11.2008 pe rolul Tribunalului București – secția a IX-a de contencios-administrativ și fiscal, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** a solicitat să se constate existența calității de colaborator al securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Learciu Stere.

Prin încheierea de ședință din data de 05.12.2008, având în vedere dispozițiile art.34 din OUG nr.24/2008, s-a dispus scoaterea cauzei de pe rol și înaintarea cauzei Curții de Apel București – secția a VIII-a Contencios-administrativ și Fiscal.

În fapt, a arătat reclamantul că, prin cererea nr. P 4505/30.07.2007, adresată CNSAS de către domnul Ene Nicanor, s-a solicitat verificarea, sub aspectul posibilei calități de lucrător sau de colaborator al Securității, a pârâtului Learciu Stere.

Așa cum a rezultat din cuprinsul notei de constatare nr. S/DI/1579/18.07.2008, Learciu Stere a fost recrutat pentru supraveghere informativă a mediului „justiție”, la data recrutării acesta fiind judecător la Judecătoria Sectorului 2 București, semnând la data de 29.05.1984 un angajament, preluând numele conspirativ „Aurel”.

A considerat reclamantul CNSAS că este relevantă pentru stabilirea calității de colaborator informația furnizată ofițerilor recrutori prin care Learciu Stere le-a adus la cunoștință că „uneori... se comentează nefavorabil unele indicații sau hotărâri ale partidului și statului nostru.”, informație consemnată în raportul din 30.05.1984.

Mai mult chiar, a arătat reclamantul CNSAS că informațiile furnizate de către pârâtul LEARCIU Stere au fost utile organelor de Securitate, fapt dovedit și prin recompensa acordată de către Securitate informatorului „AUREL”: Raport din 31.05.1985 - „Rog aprobați cheltuirea sumei de lei 300 (trei sute lei) pentru informatorul <AUREL> /.../ pentru /.../ sprijinul acordat. /.../ Am primit suma specificată mai sus”, în aceeași ordine fiind și „avizarea pozitivă” a domnului LEARCIU Stere pentru „efectuarea unei excursii turistice în U.R.S.S. în grup organizat, împreună cu soția”, în acest context, ofițerul de Securitate apreciindu-l ca prezentând „garanții moral politice”

A considerat contestatorul că materialele prezentate sunt relevante în această situație deoarece, în stabilirea calității de colaborator al Securității, potrivit art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, se constituie probe în cauză și notele, rapoartele scrise, relatările verbale consemnate de lucrătorii Securității prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin prisma celor expuse anterior, a apreciat CNSAS că au fost asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 pentru a se putea constata calitatea de „colaborator al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Această condiție a considerat reclamantul CNSAS că este asigurată deoarece domnul LEARCIU Stere a furnizat informația relatată pe larg mai sus. A învederat faptul că, la data recrutării domnului LEARCIU Stere, precum și pe toată perioada furnizării de informații către Securitate, pârâtul era deja judecător; iar datorită pregătirii sale juridice, era evident că avea clar reprezentarea posibilelor efecte ale furnizării unor astfel de informații.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Și această condiție a fost asigurată deoarece, prin aceste acțiuni, s-a îngrădit dreptul la libertatea de

exprimare și libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965 coroborat de art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe conținutul art. 3 lit. I, art. 2 lit. b, art. 8 lit. a, art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, coroborate cu art. 31, art. 36 alin. 4, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 1/2008, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acțiunii, au fost depuse următoarele înscrisuri:

1. Nota de Constatare nr. S/DI/1/1579/18.07.2008;
2. Dosar nr. R 80146 (cota C.N.S.A.S.), f. 1, 2, 3, 5, 5 bis, 7,10;
3. Dosar nr. I 5309 (cota C.N.S.A.S.), f. 1,8,9,14,19;
4. Adresele de verificare nr. S/6399/A/B/L/03.10.2007 transmise de C.N.S.A.S. către foștii deținători de arhivă (S.R.I., S.I.E, S.I.A.);
5. Adresele de răspuns transmise C.N.S.A.S. de foștii deținători de arhivă cu numerele S/117532/29.10.2007; S/117919/05.11.2007; S/18054/16.10.2007; A/2981/05.11.2007. În răspunsul SRI se precizează că LEARCIU STERE figurează pe o fișă de evidențe că „la 31.05.2007 era în atenție, dar că dosarul nu s-a clasat în arhivă. Cu toate acestea, dosarul a fost predat C.N.S.A.S., cu nr. de arhivare FR 142366/București.

Legal citat, pârâtul Learciu Stere a depus întâmpinare, solicitând instanței ca prin hotărârea pronunțată să dispună respingerea ca nelegală și netemeinică a acțiunii în constatarea calității sale de colaborator al Securității.

În fapt, pârâtul a arătat că este de origine aromân, părinții săi născându-se în Grecia în localitatea Livezi (după cum rezulta din actele de stare civilă depuse anexat prezentei întâmpinări) și emigrând în România în anii 1930-1940, o parte a rudelor sale continuând să locuiască în Grecia.

În anul 1981, împreună cu soția, a efectuat o excursie în Grecia pentru a-și vizita rudele, în acea perioadă, pârâtul, absolvent al Facultății de Drept din cadrul Universității București, ocupând funcția de judecător în cadrul Judecătoriei Sectorului 2 București. În primăvara anului 1984 a fost chemat de către Președintele de la acea data al Tribunalului Municipiului București, în biroul căruia a avut loc o întâlnire între acesta, Learciu Stere și un domn ce s-a recomandat ca fiind ofițer de Securitate ce avea în supraveghere activitatea din cadrul instanței judecătorești unde își desfășura activitatea de judecător.

După semnarea de către pârât a acelui angajament, a învederat acesta că nu a mai fost contactat niciodată de către organele de Securitate și nu i s-a solicitat acordarea de informații sau încheierea unor alte declarații.

Anexat cererii formulată de către reclamantul C.N.S.A.S., pârâtului i-au fost comunicate înscrisurile ce se susține că stabilesc calitatea sa de colaborator al Securității.

Pe lângă angajamentul tip, scris și semnat în data 29.05.1984 la solicitarea și sub "îndrumarea" ofițerului de securitate, celelalte înscrisuri

invocate ca probe ce duc la concluzia ca ar fi furnizat informații organelor de securitate nu îi sunt cunoscute, nu cuprind date reale și în consecința pârâțul a înțeles să conteste cele cuprinse în respectivele documente.

Cu privire la conținutul "notelor informative", pârâțul susține că așa-zisele aspecte semnalate reprezintă simple aspecte de ordin general, însemnări de genul "se comentează nefavorabil unele indicații sau hotărâri ale partidului și statului nostru", "datorita unor atitudini neprincipiale din partea unor judecători, dar și a unor avocați, apar discuții în rândul justițiabililor, ceea ce face să creeze o atmosfera încordată în cadrul judecătorei", "unii judecători uneori pactizează ori cu avocatul ori cu justițiabilul", etc. ce nu pot fi catalogate ca fiind „informații”.

A mai arătat pârâțul că nu a fost recompensat de către organele de securitate, cum în mod eronat se încearcă să se inducă prin cererea formulată de către reclamantul C.N.S.A.S., neexistând nici dovada de primire de către subsemnatul a unei sume de bani.

Referitor la "avizarea pozitivă" pentru "efectuarea unei excursii turistice în U.R.S.S. în grup împreună cu soția", a subliniat pe de o parte faptul că nu exista o astfel de cerere semnată de sine pentru a obține o aprobare din partea organelor securității, iar pe de altă parte nu era necesară nici o aprobare ori invitație scrisă pentru acest gen de excursie, în condițiile în care era vorba de vizitarea, printr-o agenție de turism, a unei țări din "blocul comunist".

Cererea de stabilire a calității de colaborator al securității este neîntemeiată, în opinia pârâtului, în condițiile în care acesta arată că nu a îndeplinit o activitate de poliție politică, ci în realitate a fost persecutat, iar nu informator cum în mod eronat se susține prin cererea formulată de către C.N.S.A.S.

Considerarea ca probă a rapoartelor întocmite de ofițerii de securitate reprezintă o lacună a legii, contrară atât drepturilor omului cât și principiilor constituționale.

Un principiu constituțional fundamental este reprezentat de prezumția de nevinovăție, ce se înfățișează tocmai ca o garanție juridico-socială acordată celui cărui i se aduce o învinuire.

Prezumția de nevinovăție ca principiu constituțional este consacrată prin dispozițiile art. 23 din Constituție în care se arată că «Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.»

Faptul că stabilirea legală a vinovăției poate fi făcută doar printr-o hotărâre judecătorească de condamnare rămasă definitivă este confirmat și prin art. 6 paragraful 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului care arată că «Orice persoană este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.»

În caz contrar ar însemna că procesul în România este un proces de tip inchizitorial, în care simpla învinuire presupune vinovăție, învinuitul fiind obligat să-și dovedească nevinovăția.

Într-o astfel de interpretare ar însemna ca sarcina probei este răsturnată, iar principiul de drept « jus incubit probatio qui dicit, non qui negat » este modificat.

Însă, atât în doctrina cât și în practica juridică se apreciază unanim că răsturnarea prezumției de nevinovăție poate fi făcută numai prin probe certe de vinovăție, iar în cazul în care există îndoiala asupra vinovăției, « in dubio pro reo ».

În ipoteza în care s-ar urma raționamentul exprimat de C.N.S.A.S. s-ar ajunge la constatarea calității pârâtului de colaborator al securității exclusiv pe baza angajamentului încheiat în condiții de presiune exercitată de organele de securitate și a unor însemnări din rapoartele unor ofițeri de securitate ce se presupune că ar fi consemnat declarații ale sale, fără a exista însă nici o dovadă a veridicității celor cuprinse în notele întocmite chiar de organele de securitate.

Această atribuire a calității de mijloc de probă simplelor "note informative" întocmite de ofițerii de securitate încalcă dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului ce prevăd faptul că "orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa."

Totodată, prin posibilitatea stabilirii calității de colaborator al securității pe baza relatărilor verbale consemnate de lucrătorii securității se ignoră dispozițiile art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului : „Toți oamenii sunt egali în fața legii și au, fără nici o deosebire, dreptul la o egală protecție în fața legii. Toți oamenii au dreptul la protecție egală împotriva oricărei discriminări”, și ale art. 14 (Interzicerea discriminării) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului potrivit căruia: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"

Or, este evident că, pentru a stabili calitatea de colaborator al securității cu toate consecințele extrem de grave și neplăcute ce decurg din această atribuire, cu mare impact asupra profilului moral, probității și credibilității unei persoane, mai ales a unui judecător, este nevoie de un probatoriu solid.

În acest sens este necesar, consideră pârâtul, să se facă dovada certă că acesta a exercitat în mod real o activitate de colaborator și a îngăduit efectiv drepturi și libertăți cetățenești ori că ar fi desfășurat activități pentru instaurarea sau menținerea regimului totalitar.

La dosar a fost formulată cerere de intervenție în interes alăturat reclamantului de către Ene Nicanor, prin care a solicitat admiterea acțiunii în constatarea a CNSAS București, în vederea stabilirii calității de colaborator al Securității în persoana pârâtului Learciu Stere.

În esență, a arătat intervenientul Ene Nicanor că Securitatea -ca politie politică- înființată la 30 august 1948 sub denumirea de Direcția Generală a Securității Poporului (avea să fie redenumită ulterior în Direcția Securității Statului) - avea ca ROL "de a apăra cuceririle democratice și de a asigura securitate RPR împotriva uneltirilor dușmanilor interni și externi". Poliția politică de până în 1989, este în principiu aceeași cu cea de azi, dar este înfinit de mult mai perfecționată decât fosta securitate, ramificațiile acestei caracatițe uriașe cuprinzând pe lângă serviciile de informații, instanțele și parchetele de pe lângă acestea I.C.C.J., M.A.E-ul, alte instituții publice infestate de colaboratori și informatori ai securității deveniți după decembrie 1989 așa-zise victime, în realitate profitori ai regimurilor trecute și prezente.

A subliniat intervenientul accesoriu Ene Nicanor că s-a ajuns la desființarea CNSAS, cu atribuțiile respective, pe calea deciziei „Curții Constituționale”, și din cauza numitului și a E.C.H.R. în dosarul nr.8520/2/2006 al Curții de Apel București - Secția a IV-a civilă, în mod interesant s-a admis de instanța și s-a trimis dosarul la CURTEA CONSTITUȚIONALĂ, care a dat ilegală DECIZIE nr. 51 din 31.01.2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr.187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea politiei politice comuniste

Dacă adevărul este unul singur, și anume adevărul obiectiv, care cere ca să existe o concordanță deplină între realitate și concluziile pe care le trage instanța în hotărârea sa cu privire la circumstanțele cauzei pe care o judecă, hotărârea judecătorească trebuie să fie bazată numai pe probe verificate cu ajutorul cărora s-a putut stabili neîndoiește evenimentul real și împrejurările în care s-a petrecut, iar nicidecum pe presupuneri.

În dreptul procesual civil, principiul adevărului obiectiv consacrat de art 129 c.pr.civ. obligă pe judecător să stăruie prin toate mijloacele legale, pentru a descoperi adevărul și a preveni orice greșală în cunoașterea faptelor. Acest principiu exprimă cerința că toate faptele pricinii ce se judecă să fie stabilite întocmai așa cum s-au petrecut în realitatea lor obiectivă. Dintotdeauna de când au existat norme juridice prescriind o anumită conduită, a existat pornirea oamenilor (judecătorilor) de a le încălca, sau de a le ocoli/uneori cu o anumită eleganță dată de raționamentele seducătoare care stăteau la baza construcției frauduloase.

Deși a depus cerere de xeroxare a actelor dosarului, intervenientul arată că i s-a interzis accesul la acest dosar, în condițiile în care din adresa cu nr.P4505/07/19.XI.2008 emisă de CNSAS, rezulta ca la cererea sa a fost deconspirat numitul Stere Learciu ca informator al SECURITATII.

Sușinerile făcute au fost necesare pentru apărarea efectivă și realizarea drepturilor protegute de lege.

Tot în cadrul acestui dosar a formulat cerere de intervenție în nume propriu numitul Brânzan Constantin, solicitând instanței ca, în temeiul art. 49 alin. (1) și (2) și art. 50 C.pr.civ, având în vedere disp. art. 2 lit. b), art. 3 lit. 1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, să admită cererea de intervenție principală și

să pronunțe o hotărâre prin care să constate calitatea de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârâtul LEARCIU STERE.

În fapt, a învederat intervenientul că, prin cererea înregistrată la 15.10.2008 reclamantul CNSAS a solicitat să se constate calitatea de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârâtul LEARCIU STERE, care potrivit reclamantului a semnat Angajament de colaborare cu Securitatea la data 29.05.1984, preluând numele conspirativ "Aurel".

A mai arătat intervenientul că a fost coleg cu pârâtul LEARCIU STERE în perioada 1979-1990, perioada în care și-a desfășurat, ca și pârâtul, activitatea ca judecător în cadrul Judecătoriei Sectorului 2 București.

În cursul lunii martie 2009 a luat cunoștință din presă despre existența unei acțiuni în constatare introdusă de CNSAS împotriva pârâtului LEARCIU STERE, despre faptul că acesta a semnat în cursul anului 1984 Angajament cu Securitatea și că obișnuia să-și toarne frecvent colegii de instanță.

Totodată, a luat cunoștință, mai întâi din presă și apoi, ca urmare a accesului la propriul dosar și fotocopiarea unor acte din dosarul 15309 (cota CNSAS), că în ceea ce-l privește pe intervenient, pârâtul LEARCIU STERE a dat mai multe note informative despre acesta, prin care denunța calomnios aspecte legate de activitatea sa profesională dar și aspecte ce țineau de viața sa privată.

Din studierea propriului dosar, a luat cunoștință intervenientul Brânzan Constantin că s-a afirmat despre sine că întreține relații neoficiale cu cetățeni străini ori că ar comenta nefavorabil unele indicații sau hotărâri ale PCR (aspecte care, în acele vremuri, erau de natură a atrage anchetarea și sancțiuni disciplinare ori penale grave).

Având în vedere afirmațiile calomnioase și denunțurile pârâtului în legătură cu activitatea sa profesională și aspecte ce priveau exclusiv viața sa privată, precum și informațiile obținute în calitate de persoană urmărită de fosta Securitate, consideră intervenientul că, față de prevederile și expunerea de motive a O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, justifică un interes propriu în formularea prezentei cereri de intervenție.

În consecință, a solicitat instanței să admită cererea sa de intervenție în interes propriu și să constate calitatea de colaborator al Securității a pârâtului LEARCIU STERE.

În drept, cererea de intervenție a fost întemeiată pe dispozițiile art. 49 alin. (1) și (2) și art. 50 C.pr.civ și art. 2 lit. b), art. 3 lit. 1) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

Cererile de intervenție depuse la dosar au fost încuviințate în principiu prin încheierile de ședință din 17.03.2009 și din 07.10.2009.

Examinând cauza prin prisma probelor administrate, Curtea reține caracterul neîntemeiat al cererii de chemare în judecată, pentru următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art.2, lit.b din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, aprobată cu modificări prin Legea nr.

293/2008, prin colaborator al securității se înțelege persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului(...) Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care-l deținea, precum și care, având calitatea de rezident al Securității, coordona activitatea informatorilor.

Astfel cum se desprinde din economia textului de lege suscitată, sunt trei condiții a căror îndeplinire cumulativă duce la declararea unei persoane ca fiind colaborator al Securității, respectiv „furnizarea de informații sub orice formă”, „informațiile să vizeze denunțarea activităților sau a atitudinilor potrivnice regimului totalitar comunist”, iar aceste informații să fie de natură a „îngrădi drepturile și libertățile fundamentale ale omului”.

Pârâțul Learciu Stere a semnat la data de 29.05.1984, sub numele conspirativ „Aurel”, un angajament de colaborare cu organele Securității, pentru supraveghere informativă a mediului „justiție”, la data recrutării acesta având funcția de judecător la Judecătoria Sectorului 2 București.

O cerință impusă de norma juridică ce definește calitatea de colaborator al Securității este ca informația să fie referitoare la denunțarea activităților și atitudinilor potrivnice regimului totalitar comunist și, totodată, să fie susceptibile de a determina îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În nota de constatare nr. S/D.I/I./1579/18.07.2008, emisă de CNSAS, Direcția Investigații, sunt enumerate înscrisurile care, în opinia instituției reclamante, atestă transmiterea de informații către Securitate, potrivit prevederilor art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008.

Se relevă în această notă de constatare că angajamentul din 29.05.1984 a fost semnat de pârât cu numele real, iar documentul prin care s-a realizat transmiterea de informații ar fi fost raportul privind modul cum a decurs recrutarea numitului Learciu Stere în calitate de informator, din 30.05.1984, în care s-a consemnat relatarea pârâtului că „...uneori se practică un trafic de influență sau se comentează nefavorabil unele indicații sau hotărâri ale partidului și statului nostru...”, relatare exprimată în cadrul discuțiilor avute cu ofițerii de Securitate despre „justiție în general”.

Când informația se referă la un grup de persoane, susceptibil de a fi identificate persoanele aparținătoare acelui grup, se consideră că informația prezintă același grad de pericol pentru membrii respectivului grup.

Cât timp această informație nu poate conduce la identificarea persoanelor ce ar fi putut fi persecutate pentru atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, sfera aparținătorilor mediului justiție nefiind limitată doar la judecătorii din cadrul Judecătoriei Sectorului 2 București, discuțiile fiind extinse și la avocați și justițiabili, nu se poate reține că informația cuprinsă în

raportul din 30.05.1984 este aptă de a fi încadrată în categoria celor la care se referă dispozițiile art. 2, lit. b din OUG nr. 24/2008.

Intervenientul în interes propriu Brânzan Constantin a susținut că pârâtul a efectuat mai multe relatări verbale despre persoana sa, prin care denunța calomnios aspecte legate de activitatea sa profesională, dar și aspecte care țineau de viața sa privată.

Curtea reține că aceste informații nu se circumscriu cerințelor instituite prin art. 2 din OUG 24, în sensul că prin aceste informații nu se denunțau activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

În raport de aceste considerente, Curtea observă că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile cerute de art. 2, lit. b din OUG nr. 24/2008, astfel că cererea de chemare în judecată are un caracter neîntemeiat.

Ca o consecință firească a celor reținute anterior, Curtea va respinge ca nefondată și cererea de intervenție în interes alăturat reclamantului CNSAS București, formulată de intervenientul Ene Nicanor.

Cererea de intervenție în interes propriu a intervenientului Brânzan Constantin urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, acesta dovedind în prezenta cauză doar că pârâtul Learciu Stere a relatat, sub numele conspirativ de „Aurel”, în perioada 1988-1989, informații privind relațiile sale cu ceilalți colegi ori cu avocați, fără nici un fel de trimitere expresă la vreo activitate ori la atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, ceea ce duce la neîndeplinirea cerințelor cuprinse la art. 2, lit. b din OUG nr. 24/2008 pentru existența calității de colaborator al Securității în persoana pârâtului Learciu Stere.

Pentru toate aceste motive, Curtea reține caracterul neîntemeiat atât al cererii de chemare în judecată, cât și al cererilor de intervenție formulate de intervenientul în interes alăturat reclamantului CNSAS București, Ene Nicanor și de intervenientul în interes propriu, Brânzan Constantin.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge, ca neîntemeiată, acțiunea în contencios-administrativ promovată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** – cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **LEARCIU STERE** – domiciliat în București, [REDACTAT] și intervenientul în interesul accesoriu reclamantului **ENE NICANOR GEORGE** – cu domiciliul în București, șos. [REDACTAT], sector 2 și intervenientul în interes propriu **BRÂNZAN CONSTANTIN** – domiciliat în [REDACTAT] și cu domiciliul ales la SCA Vilău&Mitel situat în București, sector 1, Calea Griviței nr.143, mezanin, având ca obiect anulare act administrativ – acțiune în constatare..

Respinge cererea de intervenție accesorie formulată de intervenientul ENE NICANOR GEORGE – cu domiciliul în [REDACTED], **ca nefondată.**

Respinge cererea de intervenție principală formulată de intervenientul BRÂNZAN CONSTANTIN – domiciliat în București, [REDACTED] și cu domiciliul ales la SCA Vilău&Mitel situat în București, sector 1, Calea Griviței nr.143, mezanin, **ca nefondată.**

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 14 octombrie 2009.

**Președinte,
Adriana Gherasim**

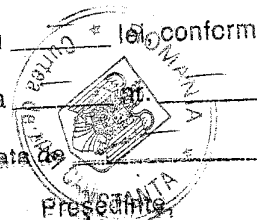
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat la dosarul acestei instanțe, nr. 100/15.10.2009, cu o înțelegere de noi exactitatea și cu mențiunea că este rămasă definitivă.

Arhivar

**Grefier,
Iuliana Păun**

Pentru legalizare și investire cu formula executorie s-a taxat cu [REDACTED] lei, conform foil de vărsământ seria [REDACTED] eliberat de C.E.G. la data de [REDACTED]

Red.hot.jud.AG

7 ex/

5 com/

taxa fiind în buletin jud. conf. art. 11 din Legea 134/2008.

Trusa fiscală prin Dec. nr. 5528/9.12.2009
prin Dec. nr. 1009/36.12.2009